

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 209/2025
06.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Весна Алексић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство здравља, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, Канцеларија Врање, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3343/2024 од 30.10.2024. године, у седници одржаној 06.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3343/2024 од 30.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 1060/23 од 24.07.2024. године, која је исправљена решењем истог суда П1 1060/23 од 22.08.2024. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да на име потраживања које тужила има према Здравственом центру Врање, а по решењу Основног суда у Врању ИИ 2308/18 и ИИ 2309/17, оба од 13.04.2017. године и по закључку јавног извршитеља Александра Николића ИИ 1831/17 и ИИ 1846/19, оба од 19.04.2017. године исплати тужили: на име увећане зараде за рад недељом за период од 01.01.2013. године до 30.09.2013. године месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, како је ближе одређено у овом делу изреке; на име трошкова превоза за долазак на рад и одлазак са рада за период од јануара 2013. године закључно са јулом 2014. године месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, како је ближе одређено у овом делу изреке; на име трошкова парничног поступка износ од 25.255,00 динара са законском затезном каматом од 09.03.2017. године до исплате; на име трошкова извршења по решењу о извршењу ИИ 2307/17 од 13.04.2017. године износ од 8.169,00 динара и по решењу о извршењу ИИ 2309/17 од 13.04.2017. године износ од 8.188,00 динара и на име трошкова извршења насталих пред јавним извршитељем у предмету ИИ 1831/17 од 19.04.2017. године износ од 10.468,80 динара и у предмету ИИ 1846/17 од 19.04.2017. године износ од 10.468,80 динара. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужила тражила да суд обавезе тужену да јој на име трошкова парничног поступка плати износ преко досуђеног од 25.255,00 динара до

траженог износа од 25.393,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 60.528,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 49.500,00 динара почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3343/2024 од 30.10.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена исправљена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложила је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023) и оценио да је ревизија тужене недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако ју је изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије.

Законом о правобранилаштву („Службени гласник РС“ број 55/2014) формирано је Државно правобранилаштво као орган који се бави пословима заштите имовинских интереса и права Републике Србије како пред домаћим судовима, тако и пред страним судовима и арбитражама и пред Европским судом за људска права.

Према одредби члана 11. став 4. Закона о правобранилаштву, када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима као адвокат.

Према одредби члана 85. став 6. ЗПП странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат, а како Закон о правобранилаштву напред цитираном одредбом изједначава државног правобраниоца са адвокатом, то у име државе ревизију и друга ванредна правна средства може да изјави искључиво државни правобранилац, односно његов заменик, имајући у виду одредбе Закона о правобранилаштву којима се уређују овлашћења заменика државног правобраниоца. То је у складу са чланом 6. Закона о правобранилаштву, по коме функцију Државног правобранилаштва обављају државни правобранилац и заменици државног правобраниоца.

Како у конкретном случају ревизија није у складу са напред наведеним законским одредбама изјављена преко државног правобраниоца нити његовог заменика, већ преко лица запосленог у Државном правобранилаштву, Одељењу у Лесковцу, Канцеларији Врање, то је у смислу члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП ревизију у име тужене Републике Србије изјавило неовлашћено лице, због чега је ревизија недозвољена.

Због непостојања општих услова од којих зависи право на ревизију, нема ни услова за оцену дозвољености посебне ревизије према члану 404. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић